

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 11. maj 2020 af Gamma-A SIA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. marts 2020 i sag T-352/19 — Gamma-A mod EUIPO — Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss

(Sag C-199/20 P)

(2020/C 359/02)

*Processprog: engelsk***Parter***Appellant:* Gamma-A SIA (ved advokāts M. Liguts)*Den anden part i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 3. september 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres, og truffet afgørelse om, at Gamma-A SIA bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 11. maj 2020 af Gamma-A SIA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. marts 2020 i sag T-353/19 — Gamma-A mod EUIPO — Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss

(Sag C-200/20 P)

(2020/C 359/03)

*Processprog: engelsk***Parter***Appellant:* Gamma-A SIA (ved advokāts M. Liguts)*Den anden part i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 3. september 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres, og truffet afgørelse om, at Gamma-A SIA bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 15. juli 2020 — Facebook Ireland Limited mod Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Sag C-319/20)

(2020/C 359/04)

*Processprog: tysk***Den forelæggende ret**

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og revisionsappellant: Facebook Ireland Limited

Sagsøger og revisionsindstævnt: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Præjudicielt spørgsmål

Er bestemmelserne i kapitel VIII, navnlig i artikel 80, stk. 1 og 2, samt artikel 84, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ til hinder for nationale bestemmelser, som — foruden den beføjelse til at gribe ind, der er tillagt tilsynsmyndighederne med kompetence til at føre kontrol og håndhæve forordningen, og de registreredes muligheder for retsbeskyttelse — indrømmer dels konkurrenter dels organisationer, organer og kamre med beføjelser i henhold til national ret beføjelse til at anlægge søgsmål ved de civile domstole mod den krænkende part vedrørende overtrædelser af forordning (EU) 2016/679, uanset om enkelte registreredes konkrete rettigheder er blevet krænkede, og uden bemyndigelse fra en registreret under påberåbelse af forbuddet mod urimelig handelspraksis, en overtrædelse af en lov om forbrugerbeskyttelse eller forbuddet mod at anvende ugyldige almindelige forretningsbetingelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 20. juli 2020 — CDT, SA mod MIMR og HRMM

(Sag C-321/20)

(2020/C 359/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CDT, SA

Sagsøgte: MIMR og HRMM

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Medfører en dom fra Domstolen, som fortolker og anvender et EU-direktiv, og hvori det fastslås, at en national lov er i strid med direktivet, at den nationale lov øjeblikkeligt gøres virkningsløs, eller bør denne lov fortsat finde anvendelse på forholdet mellem private, indtil den ændres af den nationale lovgiver? Spørgsmålet ønskes besvaret generelt eller med hensyn til dommen ⁽¹⁾ af 14. juni 2012, og dens indvirkning på den oprindelige ordlyd af artikel 83 i Texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios (omarbejdning af den generelle lov om beskyttelse af forbrugere og brugere).
- 2) Er en fuldstændig fjernelse af indholdet af et kontraktvilkår, idet det anses for urimeligt, i strid med retssikkerhedsprincippet, der er forankret i Unionens retsorden, i de tilfælde, hvor der ved indgåelsen af aftalen og fastsættelsen af kontraktvilkåret ikke fandtes et kriterium, som definerede, hvad der var urimeligt for så vidt angår kontraktvilkårets indhold, da der hverken forelå retsregler eller domstolspraksis desangående? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, skal konsekvensen da være, at kun det aspekt, der anses for urimeligt i det pågældende kontraktvilkår, fjernes?